

Nostalgiškas naktinėjimas bibliotekoje

Virginija JUŠKIENĖ

„OP“ korespondentė

Naktis muziejuje – nieko naujo, tokie renginiai Lietuvoje jau įprasti ir dažni, o štai žingsniuoti temstant bibliotekon daugeliui tikrai nėra tekę. Tokį savitą vėlyvą pavakarojimą kupiškėnams surengė Kupiškio viešosios bibliotekos kolektyvas.

Ant prisiminimų pakyls – muzikantai, kadaise čia groję ir šokę.

Senų nuotraukų paroda palei girgždančius bibliotekos laiptus.

Žiūrovai bei šokėjai.

Miestiečius bibliotekininkai sukvietė ne šiaip sau, o iš pagarbos pastatui, patyrusiam išskirtinę tarnystės žmonėms istoriją ir regėjusiam dramatiškus likimus. Atsisveikinimo vakarą sumanyta surengti, ruošiantis statinio rekonstrukcijai. Projektas jau parengtas, pinigai paskirti, tik nežinia, kelerius metus didysis remontas užtruks, tad atsisveikinta ilgam.

Senųjų kupiškėnų atminyje bibliotekos pastatas buvo mažesnis, be priestato, prieš-kariu čia buvo žydų maldos namai, dar anksčiau greta stovėjo dvi mažesnės sinagogos. Buvo mieste ir keli žydų vaikų darželiai, aplinkui centrinę aikštę įsikūrę per 20 užkandinių ir užėigų. Užklupus didžiajai holokausto negandai, neberekėjo nei vaikų darželių, nei sinagogų, sovietinė valdžia pritaikė statinį savo reikmėms. 1951 metais

čia įsikraustė kultūros namai, biblioteka ir muziejus, gyvenimas toliau tęsėsi.

Senesnioji istorija beišlikusi nuotraukose, gausybę jų iš bibliotekos bei muziejaus fondų ir senųjų Kupiškio gyventojų albumų pririnko vakaro rengėjai, parodų salėje praeitį sudėję į virtualią ekskursiją. Buvo ir gyvoji ekskursija po pastatą bei atokius užkaborius su buvusiųjų darbuotojų prisiminimais, kaip čia vykdavo cirko ir estrados artistų pasirodymai, kas kur paslydo ar užgriuvo, mat visur buvo striuka vietos persirengti ir pasiruošti vaidinimams.

Buvusius kolegas bibliotekininkai sodino į „šiltąją“ prisiminimų kėdę ir liejosi pasakojimai apie rašto nepažinojusius pirmuosius sovietinius viršininkus, legendinę „ciocę“ Oną (bibliotekos direktorę Oną Indreliene), mieląją Julytę, kuri nešdavo jauniems darbuotojams priviru-

si šaltienos, atkurtų „Senovinių kupiškėnų vestuvių“ repeticijas ir apie šokių, muzikantų, savo jaunystę, buvusius simpatijas ir išdaigas... Vakaras skendo šypsenose ir muzikos garsuose, mat kai kurių vakarotojų paprašyta atsinešti armoniką, bandomiją, būgną, gitarą... Kas kilo šokti,

pasistiprinęs per užkandžių pertraukėlę, kas tik plojo, kas kartu dainavo.

Koncertavo ir svečiai iš Vilniaus, saloninės muzikos kolektyvas „Trio Giocoso“, kompozicijas vaidino jaunieji teatro entuziastai, eiles skaitė vietos literatai.

„Tokio mielo vakarojimo iki šiol nebuvo, šaunuoliai!“, – sakė pabuvusieji atsisveikinimo vakare, dėkodami renginio vedėjams bibliotekos direktoriui Algirdui Venckui, pavaduotojai Linai Matiukaitei ir visiems jų kolegoms.

Autorės nuotraukos